A colorful illustration of a tropical beach. In the foreground, a man with a beard and a hat is sleeping on the sand, leaning against a large palm tree. His shoes are off and lying nearby. In the background, a small sailboat is anchored in the blue water. The sky is light blue with some clouds. A yellow rectangular box with a decorative border is superimposed on the scene, containing text in Icelandic.

Tá seglið er strikað, sovnar
Chiefurin.

„Nú rýma vit,“ teskar Baba
til Sally Jones. „Annars tekur
hann okkum kanska aftur til
menniskjuni!”

So fara tær báðar apurnar inn í
frumskógina. Baba syngur av gleði.
Sally Jones er eisini glað. Men hon
anгрar, at tær ið hvussu er, ikki
søgdu farvæl við Chiefin.

Baba og Sally Jones fara inn í landið, niðan í tey skógarklæddu fjøllini.

Baba sveiggjar seg, sum hon var von, ímillum trøini og leitar eftir búnum fikum, berum og mangofructum. Hvørt kvøld byggir hann náttarbøli høgt uppi ímillum trækrúnurnar. Tað gera orangutangir fyri at kunna sova trygt, so hvørki leopardar ella veiðimenn við blásirøri og byrsu kunnu fáa fatur á teimum.

Sally Jones roynir at læra seg alt, sum Baba dugir. Tað er ikki lætt. Hon kennir seg klombruta og ørkymlaða. Alt í frumskógini er so nýtt og fremmant.

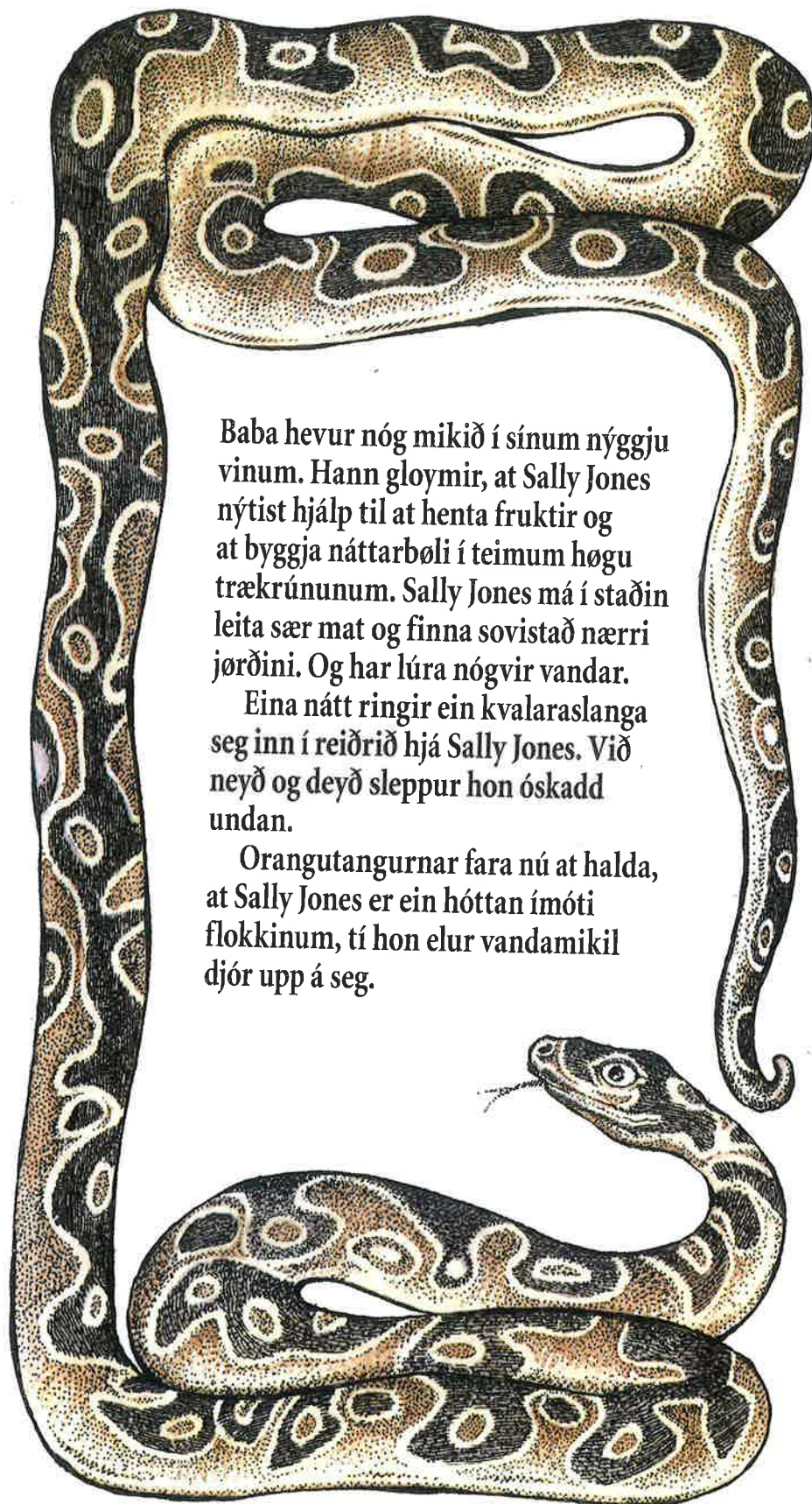
Ein dagin hitta Baba
og Sally Jones ein flokk
av orangutangum.
Orangutangirnar taka
ímóti Baba við opnum
örum. Tær hava ongantið
fyrir sæð eina gorillu og
ræðast tí Sally Jones eitt
sindur í fyrstani, men tað
javnar seg.

Baba og Sally Jones fara at
fylgjast við orangutangunum.
Allan dagin spælir Baba
við hinar ungu apurnar
í flokkinum. Tær kasta
seg ímillum lianur og
klænar greinar, sum bara
orangutangur duga tað.

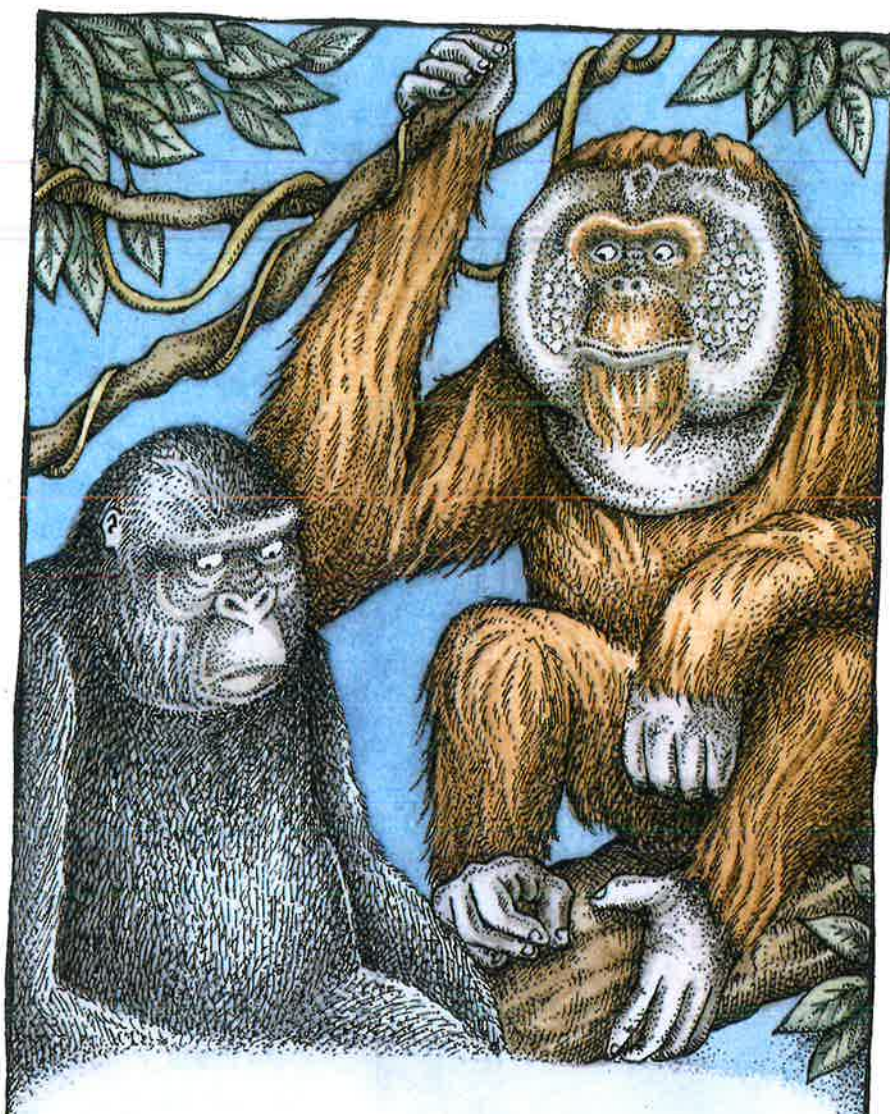

Baba hefur nóg mikið í sínum nýggju vinum. Hann gloymir, at Sally Jones nýtist hjálp til at henta fruktir og at byggja náttarbøli í teimum høgu trækrúnunum. Sally Jones má í staðin leita sær mat og finna sovistað nærri jørðini. Og har lúra nógvir vandar.

Eina nátt ringir ein kvalaraslanga seg inn í reiðrið hjá Sally Jones. Við neyð og deyð sleppur hon óskadd undan.

Orangutangurnar fara nú at halda, at Sally Jones er ein hóttan ímóti flokkinum, tí hon elur vandamikil djór upp á seg.

Høvdingin hjá orangutangunum er ein stórir og strangur gamal hannur. Hann greiðir Sally Jones frá, at hon hoyrir ikki heima ímillum orangutangurnar, og at hon ongantið kann gerast ein av teimum. Fyri Babasa skyld má hon fara sín egna veg, sigur hann. Um Sally Jones ikki fer, verða bæði hon og Baba koyrd úr flokkinum.

Tá orangutangurnar halda fram morgunin eftir, verður Sally Jones verandi. Hon heldur, at Baba fer at koma aftur eftir henni, tá hann fær at vita, hvat er hent.

Men allur dagurin fer, og tann svarta tropiska náttin fellur aftur á. Sally Jones rópar vónleys út í myrkrið eftir Baba, men hann er longu langt burturi.

Nakrar dagar seinni finna nakrir villsvína-
veiðimenn úr Dayak ættarbólkinum nærindis
Sally Jones. Teir gerast ørkymlaðir. Dayakarnir
vita alt um sína frumskóg, men eingin teirra
hefur nakrantíð sæð eina apu sum Sally Jones.
Teir taka hana við sær til leguna við Bengaloen
ánnu.

Sally Jones leggur ikki í at gera mótstöðu. Hon
leggur ikki í nakað longur.

